

Phẩm 8: TÂN-ĐẦU-LÔ (Khất Bế Môn - 11 bài kệ)

Xưa con được mẹ cha
Sinh con, yêu quý nhất
Luôn cung kính thờ cha
Và hiếu dưỡng với mẹ
Hiếu hòa cùng các em
Nô tỳ và người ở,
Được song đường dạy răn
Ăn uống đúng thời tiết
Liên khởi ý ghét, tham
Không ăn của cha mẹ
Ôm tâm dữ nhiếc mắng
Để được hưởng tài thực.
Vì làm tội ác ấy
Đọa địa ngục Thái sơn
Ngục Hắc thằng thiêu đốt
Chịu vô lượng khổ đau,
Dù rời khỏi ngục tối
Đời đời sinh ở đâu
Thường đói khát dữ dội
Cần khổ vẫn chết đói.
Nay là đời sau cuối
Lại được làm thân người
Được Đấng Chánh Đẳng Giác
Bậc Đạo Sư Tối Thượng
Nhờ đức Bậc Thích Vương
Nên giữ chí tịch tĩnh
Thành tựu đạo Vô trước
Diệt độ được thanh lương.
Do vậy bây giờ con
Dẫu có sức phi hành
Nhưng phải vào hang sâu
Thì mới được ăn uống
Cho nên phải hoan hỷ
Cúng dường cho mẹ cha
Một lòng cúi đầu lạy
Được phước nhiều vô kể.
Dù con nhớ việc xưa
Bỏ ác hạnh đã làm
Vẫn thọ nhân đã gieo
Tội, phước không thể mất.
Tôn giả Tân-đầu-lô
Lúc ấy ở trong chúng
Tại ao A-nậu-đạt

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tự nói việc làm xưa.

M

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH